

stre til at udtrykke sig omtrent saaledes, at det var dog vel ikke Meningen, at Tærskning, hvorved der jo fremkommer meget Støv, skulde kunne anses for at være sundhedsfarligt, og Medhjælperen derfor kunde nægte dette Arbejde. Det vil jeg sige nej til. Efter min Mening kan det ikke være den Slags Arbejde, man kan unddrage sig fra. Enhver ved, at der er noget, der skal besejres, saa hvis der er nogle, der ikke kan taale dette Arbejde, maa de sige til, førend de indgaar Fæstemaalet. Men der er et andet Arbejde, jeg vil nævne i denne Forbindelse, nemlig Roearbejdet. Det viser sig, at Arbejderne kan blive misbrugt under Efteraarsarbejdet ved Roeoptagningen. Roeoptagning er et stort Arbejde nu om Dage. De allerfleste Landmænd har store Roerealer, og der skal meget Arbejde til. Nu kan der maaske være to Grunde til, at man saa tidt ser Folkene arbejde ikke alene i Tørvejr, men ogsaa undertiden i Regnvejr, hvad jeg mener er forkasteligt. Enten har man for lidt Arbejdskraft — man maa nemlig have saa megen Arbejdskraft, at man kunde undgaa at være i Roerne, naar det regner, og om Efteraaret undgaas det jo sjældent, at der kommer en lille Regnperiode —, eller ogsaa er man begyndt saa sent paa Optagningen, at man ikke kan blive færdig med den, inden Vinteren kommer, uden at have fuldt Arbejde hele Tiden. Men det er i høj Grad sundhedsfarligt at ligge i Roerne i Regnvejr. Hvis der kunde tages en lille Smule Hensyn dertil, mener jeg, at det vilde være paa sin Plads.

§ 19 er den, hvorom der har været størst Uenighed i Folketinget. Første Stykke handler om Børn, der ikke er udskrevne af Skolen eller gaar til Konfirmationsforberedelse. Jeg mener nu, at Flertallet i Folketinget ikke har været skarpt nok, man skulde være gaaet noget videre, der er ikke Beskyttelse nok for Børnene. Der staar, at paa de Dage, de besøger Skolen eller gaar til Konfirmationsforberedelse, maa de kun arbejde i 5 Timer. Gaar Børnene nu i Skole hver Dag, er Skoletiden maaske kun en 3—4 Timer, og saa kan det maaske være forsvarligt, at man lader dem have legemligt Arbejde i 5 Timer derefter. Men naar de gaar i Skole hveranden Dag, og Skoletiden da er en ca. 7 Timer, mener jeg, at 5 Timers legemligt Arbejde den samme Dag er for meget. Venstres og de Konserveratives Ændringsforslag lød paa, at 1½ Time før Skoletidens Begyndelse maatte de ikke arbejde, og der var ikke nogen Tidsbegrænsning i deres Forslag; men skal

Børnene tidlig op om Morgenen og arbejde, før de skal i Skole, er de senere uskikkede til Skolegerning. Man har ofte set, hvorledes Børn saa sidder og sover, naar de kommer i Skole. Og det, som det først og fremmest gælder om, er dog, at Børnene faar en god Undervisning, medens de gaar i Skole. I den Tid maa de nøjes med noget mindre Arbejde. Senere, naar de er blevet konfirmeret, kan de da arbejde lidt mere, det har jeg ikke noget imod. Nu er Forholdet jo det, at Børnene gerne er i Skole fra Kl. 8 til Kl. 3. Saa kommer de hjem og skal have noget Mad, og skal de saa arbejde i 5 Timer, bliver Klokken 9. Det er en alt for lang Arbejdsdag for Børnene. Jeg mener derfor, at Folketinget ikke er gaaet nær vidt nok, hvad angaar Børnene under Konfirmationsalderen, de bør ikke arbejde saa længe.

I § 20 staar der, at en Medhjælper, der er fæstet for et halvt Aar, har Krav paa Frihed i tre Søgnedage, og en Medhjælper, der er fæstet for et helt Aar, har Krav paa Frihed 6 Søgnedage. Jeg mangler der en Bestemmelse om Søndagsfrihed, og da særlig for Børnene. Man kunde godt have indsat en lille Bestemmelse i Forslaget om, at de skulde have saa og saa mange Søndage fri. Naar en Husbond har faaet Nag til en eller anden, gaar det tidt ud over Friheden. Vi, der har været i Militærtjenesten, ved jo, hvorledes det skal hævnes paa en, som Befalingsmænd har faaet Nag til. Det sker tidt paa den Maade, at man ikke maa faa Frihed. Og saaledes kunde det ogsaa tænkes at gaa nogle Steder, at en Husbond, naar han fik Nag til en, nægtede Frihed. Jeg mener derfor, at vi maa have en Bestemmelse i den af mig omtalte Retning, men det kan vi jo tale om i det kommende Udvalg.

Jeg er fuldt ud enig i Bestemmelserne i Kapitel 2. og ligeledes i Bestemmelsen i Kapitel 3. om Forligskommissionen.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa i det hele være tilfreds med den Modtagelse, som Lovforslaget har faaet i dette høje Ting. Det ærede 9de landstingsvalgte Medlem (Nygart) lagde jo for med en særdeles rolig Omtale af Lovforslaget, og jeg haaber, at han vil fortsætte i det samme Spor, naar Lovforslaget kommer i Udvalg, der vil da nok kunne komme et Resultat ud af det.

Det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Olufsen [Kvistrup]), der derefter havde